

sosalurin

telf. 147 20. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevri: Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Ein hóttan

MEDAN FLESTU av núverandi samgongumonnum higartil hava gingið heldur varisliga um hurðarnar, er stavnamaður fólkafloksins farin at tulka stevnu nýggja landsstýrisins, og hevur longu, helst ikki uttan orsök, gjørt seg til stavnamann tess. SUM ØLLUM kunnugt var ósemja innan fólkaflokkinn hvørjir ið persónarnir skuldu vera, sum skuldu manna landsstýrið. Hetta var kortini bert ein lítill partur av veruligu ósemjuni. Tað, sum veruliga fór fram, var ein styrkiroynd millum tann sokallaða hóvliga bólkinn í hesum flokki og primitivu høgreaextremistarnar, við blaðstjóra Dagblaðsins á odda.

HESIR SEINASTU vunnu. Hetta kemur alt týðuligari fram fyri hvørt Dagblað sum kemur út. Hvørt blað á tremur við allari hugsandi ella óhugsandi óhumsku vent móti teimum, sum ikki fylgja hesum ávísa persóni politiskt.

HVØR POLITISKI boðskapurin hjá blaðstjóra Dagblaðsins og fylgisneytum hansara er, vita flestu fólk: Hatur, forfylgjan, misteinkilgigeran, maktgirnd og øvund, og mong hava kent sviðan av hesum. Vit hava so mangan her í blaðnum ávara móti hesum óhugnaliga ráki, sum er ein beinleiðis hóttan á vunnin og sjálvsøgd demokratisk rættindi, men eru hesar ávaringar okkara í mongum færum vístar aftur av teim »hóvligu« sum »Hetta er bara Óli«. Hetta er ikki Fólkaflokkurin.

TAÐ MAN NÚ vera gingið upp sjálvt fyri fólkafloksmonnum, at henda frágreiðing ikki kann góðtakast longur, og tað man somuleiðis standa teimum øllum greitt hvør veruliga ræður í flokki teirra. Harafturat er hesin sami persónur tungan á vágskáluni í landsstýrissamgonguni og einki er at ivast í at henda maktstøða verður nýtt.

ÓHUGNALIGT OG hóttandi kennist rákið frá nýggja landsstýrinum. Hevur tað nakrantíð verið neyðugt at vera á varðhaldi og verja tað sum vunnið er, — so hevur tað ongantíð verið so neyðugt sum just nú.

Vísuliga snurraði hann tøppin sín

við-merkingar

Eitt samgonguskjal er skrivað millum teir triggjar landsstýrisflokkarnar. Tað sigur veruliga ikki so lítið.

Hetta skjal er í 13 punktum, sum meira runt siga, hvat tað er fyri nakað, flokkarnir skulu vera saman um.

Men so eru sjei reglur aftrat, sum ikki siga so lítið. Við yvirskriftini fyrvarni.

Og hetta fyrvarnið sigur í veruleikanum so mikið, at tey 13 punktini yvirheva ikki hava nakran sum helst týðning, um Sambandsflokkurin ikki heldur, at tey eiga at fáa týðning. Ein sjuntur — sum altíð kann skrávast upp ella niður — nett sum temperatururin er hjá tí eina flokkinum — fyri ikki at siga manninum.

Tað er neyvan rætt longu nú at siga annað um lagnu samgongunar; bert er at vóna, at samgonguni má eydnast at færa ein politikk, sum verður til frama fyri land og fólk og at eydnan má vera við teimum.

Men vit kunnu longu nú siggja, at stóru orð Sambandsflokksins sum andstöðuflokkur eru gjørd til skammar. Fyri ikki at tala um Sjálv-

stýrisflokkinn. Sum fyrsta politiska stig verður nú farið til Íslands at samráðast við ikki færri enn sjei dýrum monnum. Vóru somu flokkar í andstöðu, høvdu teir gartað í, tí meira enn triggir var tað bera og blektað oyðsl og ábyrgdarloysi. So roynast menn!

Sum flestum stendur í minni, varð lögtingsval útskrivað við teirri høvudsøsek, at Fólkaflokkurin ikki tolereraði, at Smyril fór í vetrarsigling. Sigla var nakað sum tað almenna yvirheva ikki mátti nerta við. Tað er nakað, sum hoyrir teimum »privatu« til. Um teir røkja hetta til lítar ella ikki, rakar ongan. Tað »privata« skal her ráða einsamalt. Um feroingar fáa lut í teirri stóru millumlandasiglingini er nakað, sum bara skal avgerast av tí »privata«. Um tað av teirri orsök fellur feroingum av hondum leggur sektin á, bara tað er á hondum hjá tí »privata«.

Men vit siggja longu nú, at heldur ikki hetta »politiska krav« Fólkaflokksins var annað enn berar lóti. Smyril siglur

við sama lag, sjálvsagt.

Men ein kann so spyrja, hvat Fólkaflokkurin so fekk burturúr lögtingsvalinum, hvør var so avkláringin, sum Jógván Sundstein snakkaði so nógv um?

Jú, rætt skal vera rætt. Nakað fekk hann burturúr »avkláringini«, »sum leiðandi flokkur« etc., etc.

Sum ein manifestasjon av politikki sínum, sum verji fyri tí »privata«, sum maðurin tók til á sinni; hann fekk við brestin tann viljan ígjøgnum, at enn fleiri av teimum liberalu í Fólkaflokkinum fingur sekkir og istaðin komu aðrir, sum meira bastant eru soldatar Óla B's — og tað sigur ikki so lítið. Summa sumrum: Smyril siglur — Óli fekk samgonguna í sína hulu hond. Logikkur — politikkur!!!

Tað er heilt áhugavert í punkt 12 at lesa: Roynt verður at skipa millumlandasiglingina sum partafelag við partapeninginum á privatum hondum.

Heilt áhugavert! Hetta er just tað sama, sum boðið var Fólkaflokkinum í september

av Atla Dam, men sum teir tá ikki kundu taka av og sum teir ongantíð fyrr vildu taka av. Men sjálvsagt, tað er torført at ganga við einum heilum lögmanni í bókunum og samstundis at skula vera snurrtøppur hjá Paula Ellefsen.

Sannast má, har hevur verið snurrað. Hurðabrestirnir skuldu vera tittir og hvøllir undir samráðingunum á gamla Apotekinum, men so snurraði Pauli nakrar ferðir aftrat — og hey, so var at enda í pottinum.

Fólkaflokkurin stendur so aftur sum flokkurin, sum ikki tordi at halda givin lyftir, sum treytaleyst gav seg undir veingjaskjól Sambandsins. Friðlýstir enn einaferð av Dimmalætting.

Og tann, sum ikki vil trugva hesum, eigur at lesa samgonguskjalið, t.v.s. tað er bert neyðugt at læra seg fyrvarni uttanat. Við tí er alt sagt, tí tað er ein sokallað »tryllepara-graf«, sum nivelear allar hinar trettan. Jú vísuliga snurraði Pauli tøppin sín.

J. Lindenskov

Hampaføroyingarnir og teirra fólkavaldu

Av og á verður havt á lofti, at »feroyingurin« er so og so, at hann hevur eina ávísa »muru« ella »lyndi«, sum oftast sjálvsagt ørvisi og av heilt øðrum kvaliteti enn Harrin hevur unnað øðrum fólkasløgum her á fold.

»Demokrati« ella »fólkaraði« eitur okkara stýrisskipan siga fólk flest. Hetta er heimsins besta skipan. Tí fólk fáa høvi at velja umboð, sum avspegla fólksins vilja. Politikararnir eru sostatt sjálv spegilsmyndin av áhugamálum, muru og lyndi fólksins. Um tann frasan er sonn, at »her byr gott fólk í góðum landi«, so má avleiðingin vera, at vit hava góðar politikarar, og eitt kristið hampafólk, sum virðir næstrækleika og vinskapi hægri enn peningagirnd, hatur og útspilling, jú — eitt slíkt fólk má jú velja politikarar sum umboða slíka muru og slíkt lyndi.

Vit hava fyri stuttum

valt politikarar aftur. Hesir eiga at syrgja fyri at m.a. bløð teirra umboða hugsanir teirra, ta góðu og reinu muruna, sum Harrin legði feroinginum í blóðið ella arvabiológisku molekylini.

Feroingarnir hava valt borgarligan meiriluta. Hvat er so tað? Tað er fyri tað fyrsta trygd fyri peningavaldi fram um fólkaval, privat jagstran og sjálvsalskní fram um solidaritet og samanhold, einstaklingaáhugamála fram um sosial áhugamál. Hin »viðføtt sterki« skal sleppa at traðka á tann minni menta og píska hann til at arbeiða fyri seg. Hetta er logikkur og heimspeki teirra »frælslyntu«, »borgarligu« ella hvat tað nú er fyri kanljumedaljur sum tey pynta seg við.

Ætlanin við hesum var nú ikki nøkur heimspeki-lig ritgerð um muru, lyndi, politikk og fananskap, so lat okkum koma niður av

teim háu tindum, henda grein byrjaði á.

Vit hava eitt blað, sum eitur »Dagblaðið« hóast tað ikki er nakað dagblað. Eg brýggi meg vanliga ikki um at lesa hetta blað, men vit hava jú so lítið av bókmentum, at um ein vil vera mentaður, noyðist ein bæði at lesa lort og gullkorn, bæði persónsjagstranir á síðu 3 og guðsorð á síðu 12.

Tað sum stendur í hesum blaði má umboða ein stóran part av feroyskari muru og feroyskum lyndi, við tað at blaðið umboðar ein flokk sum stóran partur av feroingum velja at umboða sitt lyndi og sína muru. Mær kunnugt fleiri frá kristnum samkomum og øðrum hampafólki í samfelagnum.

Og tað liggur í feroinginum, at hann er friðar-fólk, altíð sámuligur o. s. fr. Kanska er tað tí, at »Dagblaðið« friggjadagin skrivur á síðu 3:

... vit hava oll loyvi at

vóna, at dagarnir hjá teim »fittu« amerikansku politikarunum eru taldir, og at passaliga harðir hálsar koma til...»

Her hava helst teir gudi-ligu í fólkaflokkinum havt ein fingur við í spælinum. Tað eru helst eisini hesi hampafólk, sum hava valt ein blaðstjóra, sum áður hevur mælt til neutronbumbur, herdudding, meira kríggj og annað slíkt sum tænar einum ávisum parti av ídnaðinum í heiminum og skapar arbeiðspláss so vit sleppa undan dagpengum til arbeiðsleys, og soleiðis at tekniska stöðið í heiminum kann mennast út í tað óendaliga, mannaættini til frama. Tí hvat hevði keminn verið uttan kemisk vápn, medisnið uttan bakteriologisk vápn, flogfarið uttan bumburnar — og hevði nakar uppdagað atomið um tað ikki var fyri at skapa atombumbuna, heimsins størsta friðardýr?